

DECIZIE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Arcadii Volosoveț, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Arcadii Volosoveț împotriva Societății cu răspundere limitată „Finstroi-Invest” și Întreprinderii individuale „Tomailî Argo”, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova cu privire la obligarea prezentării copiilor actelor juridice și încheierii acordurilor adiționale la contractele de investire a capitalului în construcția blocului locativ,

împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Arcadii Volosoveț, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi și a fost menținut hotărârea din 26 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 31 ianuarie 2017 Arcadii Volosoveț a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Finstroi-Invest” și ÎI „Tomailî Argo” cu privire la obligarea prezentării copiilor actelor juridice și încheierii acordurilor adiționale la contractele de investire a capitalului în construcția blocului locativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 07 mai 2012, între ÎI „Tomailî-Argo”, reprezentat de către Ivan Tomailî, în calitate de companie și el, în calitate de client, au fost încheiate contractele nr. 76-13/01, 69-12/03, 96-16/03, 88-15/03 și 108-18/03 de investire a capitalului în construcția blocului locativ amplasat în xxxx.

A menționat că, conform contractelor enunțate, ÎI „Tomailî Argo” s-a obligat să construiască și să-i transmită apartamentele xxxx, situate în blocul locativ nominalizat, la diferite etaje.

A susținut că, conform pct. 1.1 din contracte, ÎI „Tomailî-Argo” a recunoscut existența datoriei față de el în sumă de 3973659 de lei, iar în scopul stingerii acestei datorii, s-a obligat să construiască și să transmită clientului bunurile imobile în litigiu.

Totodată, conform pct. 1.2 din contracte, părțile au stabilit că, din momentul încheierii acestor contracte se consideră că, prețul pentru imobile a fost achitat integral.

A afirmat că, contractele enunțate au fost înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. 0100/12/55548, 0100/12/55546, 0100/12/55545, 0100/12/55543 și nr.0100/12/55549.

A notat că, ulterior, în luna septembrie 2016, domiciliind în Federația Rusă și neavând posibilitate fizic de a inspecta construcția, care urma să fie edificată de către ÎI „Tomailî-Argo” și urma să-i fie transmisă încă cu 3 ani urmă, a accesat web site-urile și a aflat că, la moment, în calitate de executor al lucrărilor de construire a imobilelor, care sunt obiecte ale contractelor enunțate, este indicat SRL „Finstroi-Invest”.

A relevat că, imediat a expediat în adresa ÎI „Tomailî-Argo” și SRL „Finstroi-Invest” cereri, solicitând eliberarea tuturor copiilor de pe actele (contracte de cesiune, contract de vânzare-cumpărare, etc.), prin care a fost înlocuit executorul/antreprenorul, care este parte la contractele de investiție și, anume, ÎI „Tomailî-Argo” cu noul antreprenor/executant SRL „Finstroi-Invest”, sau cel puțin să-i explice care este atribuția ultimei la construcția imobilelor, însă nu a primit nici un răspuns.

A specificat că, avocatul său, de asemenea, s-a adresat către pârâți cu scrisori similare, prin care a solicitat repetat eliberarea actelor, care au stat la baza cesiunii construcțiilor și explicarea care a fost motivul nefinisării construcției blocului locativ în litigiu în termenul-limită (trimestrul IV al anului 2013) stabilit la pct. 2.1.5 din contractele de investiție din 07 mai 2012 și din care motive nu a fost informat despre cesiunea construcției, în lipsa unui acord din partea sa sau cel puțin informarea sa despre faptul cesiunii conform legislației în vigoare, dar până la moment nu a primit nici un răspuns.

Totodată, a indicat că, accesând portalul național al instanțelor - www.instante.justice.md, a aflat că, pe rolul Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a Curții de Apel Chișinău se află un șir de litigii cu implicarea pârâților, care au obiect de examinare atât rezoluțiunea contractelor de investiție cu un șir de investitori, cu solicitarea rambursării sumelor achitate în calitate de investiție în construcție, cât și cu solicitarea de a obliga SRL „Finstroi-Invest” la semnarea acordurilor adiționale în cadrul contractelor de investiție cu substituirea cedentului ÎI „Tomailî-Argo” cu noul executant SRL „Finstroi-Invest”.

Mai mult ca atât, din textul hotărârilor judecătorești ale Judecătorei Chișinău, sediul Centru și ale Curții de Apel Chișinău, a aflat de existența unui oarecare contract de cesiune încheiat între SRL „Finstroi-Invest”, ÎI „Tomailî-Argo” și Serviciul de Informații și Securitate, prin care ÎI „Tomailî-Argo” a cesionat SRL „Finstroi-Invest” construcții nefinisate cu toate actele, iar ultima și-a asumat obligațiile ce rezultă din contractele de investiții.

A considerat că, pârâții SRL „Finstroi-Invest” și ÎI „Tomailî-Argo” i-au încălcat dreptul de a fi informat despre semnarea contractului de cesiune a construcției în litigiu, cât și despre refuzul de a semna cu el acordurile adiționale la contractele de investiții, prin care să fie substituit ÎI „Tomailî-Argo” cu SRL „Finstroi-Invest”.

A solicitat obligarea SRL „Finstroi-Invest” și ÎI „Tomailî-Argo” de a-i prezenta copiile actelor juridice în temeiul cărora a fost cesionată construcția compusă din cinci clădiri amplasate în xxxxx, obligarea pârâților de a încheia cu el necondiționat acorduri

adiționale la contractele de investiții nr. 76-13/01, 69-13/01, 69/12/03, 96-16/03, 88-15/03 și 108-18/03, prin care să fie înlocuit antreprenorul ÎI „Tomailî-Argo” cu antreprenorul SRL „Finstroi-Invest”, cu păstrarea clauzelor contractuale stabilite în contractele de investire a capitalului în construcția blocului locativ nr. 76-13/01, 69-13/01, 69/12/03, 96-16/03, 88-15/03 și 108-18/03, precum și încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

La 11 aprilie 2017 Arcadii Volosoveț, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi, a depus cerere privind atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova.

Prin încheierea protocolară din 11 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova.

Prin hotărârea din 26 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Arcadii Volosoveț a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 13 martie 2019 Arcadii Volosoveț, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi, a declarat apel nemotivat, iar la 02 august 2019 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Arcadii Volosoveț, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 08 septembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Arcadii Volosoveț, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece nu corespunde circumstanțelor de fapt, fiind interpretată în mod eronat legea.

A menționat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra pretenției recurentului cu privire la obligarea intimaților de a-i prezenta copiile contractelor, în temeiul cărora au fost cesionate obligațiile asumate de către ÎI „Tomailî-Argo” prin contractele de investiții nr. 76-13/01, 69-12/03, 96-16/03, 88-15/03 și 108-18/03 din 07 mai 2012 în construcția blocului locativ amplasat în mun. Chișinău, str. Tudor Strișcă, 19/6.

A susținut că, nici până în prezent recurentul nu a fost informat despre cesiunea obligațiilor și nu a fost cerut acordul său în acest sens.

A afirmat că, instanța de apel a motivat decizia contestată pe faptul existenței unui proces de insolvență intentat în privința SRL „Finstroi-Invest” privind incapacitatea de plată a ultimei față de creditorii/investitorii.

A relevat că, a fost ignorat faptul că, prin contractele de cesiune a fost prevăzută obligația semnării între investitori și cesionar a acordurilor adiționale la contractele de investiție în construcție, încheiate anterior între investitori și cedent, însă până în prezent recurentului nu i-au fost prezentate careva confirmări că, acesta a fost informat despre posibilitatea încheierii unei anexe la contractele de investiții.

A notat că, instanța de apel în decizia contestată se contrazice și, anume, pe de o parte, a menționat că, drepturile și obligațiile lui Arcadii Volosoveț au fost transmise (cesiunate) către intimatul SRL „Finstroi-Invest” în măsură deplină la data contractării,

adică la 27 februarie 2014, iar, pe de altă parte, a constatat că, prin eventuala încheiere a anexelor la contractele de investiție între Arcadii Volosoveț și SRL „Finstroi-Invest” (care, de fapt, se impune atât prin legislația civilă, cât și prin contractul de cesiune din 27 februarie 2014, pct. 1.3) va fi, conform art. 670 din Codul civil, o prestație nulă.

A declarat că, recurentul nu a solicitat extinderea sau modificarea contractelor de investiții, dar păstrarea în întregime a tuturor condițiilor contractului din 27 februarie 2014, doar cu înlocuirea nemijlocită a părții care a fost pretinsă substituită printr-un contract, la care acesta nu a fost parte, dar prin care sunt afectate nemijlocit drepturile recurentului.

Cu referire la existența procesului de insolvabilitate, a invocat că, cererea de chemare în judecată a fost depusă la 31 mai 2017, iar intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Finstroi-Invest” a avut loc la 20 iunie 2018.

Prin referința depusă la 11 decembrie 2020 SRL „Finstroi-Invest” a solicitat de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 07 aprilie 2021 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Arcadii Volosoveț a solicitat obligarea SRL „Finstroi-Invest” și ÎI „Tomailî-Argo” de a-i prezenta copiile actelor juridice în temeiul cărora a fost cesionată construcția compusă din cinci clădiri amplasate în xxxx, obligarea acestora de a încheia cu el necondiționat acorduri adiționale la contractele de investiții nr. 76-13/01, 69-13/01, 69/12/03, 96-16/03, 88-15/03 și 108-18/03, prin care să fie înlocuit antreprenorul ÎI „Tomailî-Argo” cu antreprenorul SRL „Finstroi-Invest”, cu păstrarea clauzelor contractuale stabilite în contractele de investire a capitalului în construcția blocului locativ nr. 76-13/01, 69-13/01, 69/12/03, 96-16/03, 88-15/03 și 108-18/03, precum și încasarea în mod solidar din contul SRL „Finstroi-Invest” și ÎI „Tomailî-Argo” în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Arcadii Volosoveț, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare

ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, soluția dată de către instanțele judecătorești este una întemeiată și legală.

În conformitate cu prevederile art. 5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Conform art. 11 alin. (1) și (2) din Codul civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. Este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Art. 16 alin. (1) din Codul civil prevede că, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege.

Conform art. 666 alin. (1) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art. 667 alin. (1) și (2) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor. Dacă, în scopul protecției intereselor prioritare ale societății sau ale unui individ, efectele unui contract depind de încuviințarea autorităților statului, limitările și condiționările trebuie reglementate prin lege. Obligarea la încheierea unui contract este interzisă, cu excepția cazurilor când obligația de a contracta este prevăzută de prezentul cod, de lege sau dacă reiese dintr-o obligație asumată benevol.

Din materialele cauzei rezultă că, la 07 mai 2012, între ÎI „Tomailî-Argo”, reprezentată de către Ivan Tomailî și Arcadii Volosoveț au fost încheiate contractele de investiție a capitalului în construcția blocului locativ nr. 76-13/01, 69-12/03, 96-16/03, 88-15/03 și 108-18/03, situat în xxxx (f. d. 9-28, vol. I).

La 30 octombrie 2008, între Serviciul de Informații și Securitate al RM și ÎI „Tomailî-Argo” a fost încheiat contractul de colaborare nr. 182/08, prin care Serviciul a pus la dispoziția companiei terenul cu suprafața de 0,9722 ha, domeniul public al statului, situat în xxxx, care se află și rămîne în continuare în gestiunea sa, iar compania s-a obligat să efectueze proiectarea, construcția imobilelor pe terenul menționat, darea în exploatare și transmiterea în proprietatea colaboratorilor

Serviciului (conform listei prezentate) 45% din totalul spațiului locativ, rezultat în urma construcției, în stadiul de finisare prevăzut de prezentul contract, la prețul de 380 Euro pentru un metru pătrat de apartament (f. d. 44-48, vol. I).

La 27 februarie 2014, între ÎI „Tomailî-Argo”, în calitate de cedent, SRL „Finstroi-Invest”, în calitate de cesionar și Serviciul de Informații și Securitate al RM a fost încheiat contractul de cesiune și transmitere a obiectului construcției (f. d. 52-54, vol. I).

Conform pct. 1.1 din contractul de cesiune și transmitere a obiectului construcției din 27 februarie 2014, în cel mult 10 zile din data semnării și înregistrării prezentului contract, cedentul transmite, iar cesionarul primește, cu acordul Serviciului, tot ce a dobândit în urma și în legătură cu semnarea contractului de colaborare nr. 182/08 din 30 octombrie 2008, încheiat între Serviciul Informații și Securitate al Republicii Moldova și ÎI „Tomailî-Argo”, drepturile și obligațiile ce rezultă din contractul nominalizat, documentația de proiect, drepturile patrimoniale, contractele, inclusiv contractele de investiții în construcții și alte documente ce rezultă din contractul de colaborare semnat între Serviciu și cedent. Totodată, cedentul transmite, iar cesionarul primește, cu acordul Serviciului, construcția nefinisată ce constă din cinci clădiri amplasate în xxxx, cu gradul de finisare 23%, suprafața conform proiectului 42570 m. p., din care spațiu locativ 37112,1 m. p., valoarea obiectului constituind 80 674 280,48 de lei (valoarea de piață a construcției nefinisate, conform raportului din 04 aprilie 2014, întocmit de SRL „Gofma Consulting” - 57 milioane lei).

Conform pct. 1.3 din contractul enunțat, cesionarul își asumă obligațiile reluării imediate a lucrărilor de construcție cu darea ulterioară în exploatare a obiectului construcției menționat, nu mai târziu de trimestrul 1 al anului 2017.

Conform pct. 1.4 din contractul enunțat, cesionarului preia și își asumă toate obligațiile ce rezultă din contractele de investiții în construcție ce au fost încheiate anterior între cedent și investitori (conform listei anexă la prezentul contract), fără schimbarea prețului unui metru pătrat menționat în contractele de investiție în construcție, cu condiția semnării între investitori și cesionar a acordurilor adiționale la contractele de investiție în construcție încheiate anterior între investitori și cedent.

Conform contractelor de investiție a capitalului în construcția blocului locativ din str. xxxx nr. 76-13/01, 69-12/03, 96-16/03, 88-15/03 și 108-18/03 din 07 mai 2012, încheiate între ÎI „Tomailî-Argo” și Arcadii Volosoveț, ÎI „Tomailî-Argo” s-a obligat să efectueze proiectarea, să construiască, să dea în exploatare și să transmită în proprietatea lui Arcadii Volosoveț în anumite condiții apartamentele finisate din blocurile locative din xxxx.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, prin hotărârea din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Finstroi-Invest”, temeiul intentării procesului de insolvență a servit faptul imposibilității onorării de către întreprindere a obligațiunilor sale de finisare a construcției complexului locativ din str. xxxx constituit din 5 blocuri locative cu nr.19/2, 19/3, 19/4, 19/5, 19/6.

În motivarea hotărârii instanța de insolvență a reținut că, bunurile imobile, ce aparțin cu drept de proprietate debitorului, sunt în curs de executare, însă din lipsa mijloacelor financiare atât în cont, cât și în casieria întreprinderii nu își poate executa

obligațiunile sale față de creditori, precum: achitarea datoriilor scadente, finisarea construcției blocurilor locative, darea acestora în exploatare și transmiterea dreptului de proprietate creditorilor (persoanelor fizice/investitorii).

Astfel, este cert că, intimata SRL „Finstroi-Invest” nu dispune de mijloace financiare și de bunuri suficiente care ar putea fi comercializate pentru stingerea creanțelor, respectiv, fiind în incapacitate de plată, fapt care, conform art. 10 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, constituie temei de intentare a procesului de insolvență.

În conformitate cu art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane

În aceasta ordine de idei, în condițiile în care există hotărârea judecătorească irevocabilă, prin care s-a constatat imposibilitatea executării de către SRL „Finstroi-Invest” a obligațiilor de construcție și dare în exploatare a blocurilor locative din xxxx, obligarea SRL „Finstroi-Invest”, în proces de insolvență, de a încheia acordurile de asumare față de Arcadii Volosoveț a obligațiilor de construcție și dare în exploatare a blocurilor locative din xxxx ar fi obligarea SRL „Finstroi-Invest” la exercitarea unor prestații imposibile.

Or, conform art. 512 alin. (3) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă.

Conform art. 670 din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), este nul contractul al cărui obiect reprezintă o prestație imposibilă.

Se consideră imposibilă prestația care nu poate fi executată de partea care s-a obligat, indiferent de faptul dacă știa sau nu despre această imposibilitate la momentul încheierii contractului și indiferent de faptul dacă imposibilitatea îi este sau nu imputabilă părții care are obligația s-o exercite.

Art. 89 din Legea insolvenței reglementează situațiile în care în cadrul procesului de insolvență nu poate fi exercitat un contract bilateral care la momentul intentării procedurii de insolvență nu era executat de către debitor, dispunând că în acest caz, cealaltă parte, în calitate de creditor, poate înainta față de debitorul insolvent o creanță care rezultă din neexecutare.

Conform art. 76 din Legea enunțată, înaintarea creanțelor de către creditori are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

Art. 140 alin. (1) și (3) și 141 alin. (1) din aceeași Lege prevede că, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege.

Cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată.

Conform art. 39 alin. (1) și 41 din Legea insolvenței, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvență, precum și cele pe care acesta le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului. Masa debitoare servește la executarea creanțelor patrimoniale ale creditorilor.

Astfel, se reține că, construcția nefinisată a blocurilor locative din xxxx constituie masa debitoare a SRL „Finstroi-Invest” (care urmează a fi finisată și dată în exploatare în cadrul procedurii de restructurare, din contul sumelor suplimentar achitate de către creditorii).

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost confirmat Planul procedurii de restructurare a SRL „Finstroi-Invest”.

Planul procedurii de restructurare a SRL „Finstroi-Invest” prevede că, masa debitoare a întreprinderii insolvente servește la executarea creanțelor creditorilor validate de instanța de insolvență în ordinea stabilită de Plan.

Totodată, conform Planului procedurii de restructurare a SRL „Finstroi-Invest”, aceasta în cadrul procedurii de restructurare nu execută contractele de investiție încheiate cu investitori, nefiind posibilă îndeplinirea de către SRL „Finstroi-Invest” a obligațiilor din contracte, dar execută creanțele validate ale creditorilor, trecute în tabelul definitiv de creanțe, în ordinea prevăzută de Legea insolvenței și, anume, prin preluarea de către creditor în contul stingerii creanței validate a bunului imobil finisat din masa debitoare (apartamente) cu condiția achitării sumelor suplimentare necesare pentru finalizarea construcției.

Instanța de insolvență a dispus că, planul procedurii de restructurare confirmat de instanță se va considera drept o hotărâre definitivă și irevocabilă.

Prin urmare, apartamentele inexistente din blocurile locative din str. Tudor Strișcă, 19/2, 19/6, mun. Chișinău (construcțiile nefinisate a cărora constituie masa debitoare a debitorului insolvent) nicidecum nu pot constitui obiect al contractării cu persoana fizică Arcadii Volosoveț, cu asumarea de către întreprinderea insolventă, ce se află în planul procedurii de restructurare, a obligațiilor din contractele de investiție.

În acest context, se constată că, fiind notificat în ordinea stabilită, Arcadii Volosoveț a realizat dreptul său, înaintând creanțele sale pecuniare spre validare, în calitate de creditor în cadrul procesului de insolvență față de SRL „Finstroi-Invest”.

Prin încheierea din 07 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de către Arcadii Volosoveț, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței față de debitorul SRL „Finstroi-Invest”, încheierea fiind menținută prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 142-146, vol. I).

În astfel de circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanțele judecătorești corect au concluzionat că, obligarea încheierii acordurilor adiționale la contractele de investiție a capitalului în construcția blocurilor locative din str. T. Strișcă nr. 76-13/01, 69-12/03, 96-16/03, 88-15/03 și 108-18/03, prin care să fie înlocuit antreprenorul ÎI „Tomailî-Argo” cu antreprenorul SRL „Finstroi-Invest”, în proces de insolvență, cu păstrarea clauzelor contractuale stabilite în contractele de investiție a capitalului în

construcția blocurilor locative din xxxx este una imposibilă, or, este nul contractul al cărui obiect reprezintă o prestație imposibilă.

Prin urmare, instanțele judecătorești temeinic și legal a respins acțiunea ca neîntemeiată, iar reprezentantul recurentului, avocatul Radu Rusanovschi nu a invocat în acest sens nici un argument în recurs, care ar răsturna concluzia instanțelor judecătorești.

Totodată, instanța de recurs reține că, argumentul invocat de către reprezentantul recurentului, avocatul Radu Rusanovschi precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra pretenției recurentului cu privire la obligarea SRL „Finstroi-Invest” și ÎI „Tomailî-Argo” de a-i prezenta copiile actelor juridice în temeiul cărora a fost cesionată construcția compusă din cinci clădiri amplasate în xxxx, nu poate constitui temei pentru admiterea recursului, deoarece contractul de cesiune și transmitere a obiectului construcției din 27 februarie 2014, încheiat între ÎI „Tomailî-Argo”, în calitate de cedent, SRL „Finstroi-Invest”, în calitate de cesionar și Serviciul de Informații și Securitate al RM a fost anexat la materialele dosarului, iar în conformitate cu art. 56 CPC, recurentul este în drept să ia cunoștință de actele anexate (f. d. 52-54, vol. I).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt întemeiate și legale, iar argumentele invocate de către reprezentantul recurentului sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Arcadii Volosoveț, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi.

Se menține decizia din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 26 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Arcadii Volosoveț împotriva Societății cu răspundere limitată „Finstroi-Invest” și Întreprinderii individuale „Tomailî Argo”, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova cu privire la obligarea prezentării copiilor actelor juridice și încheierii acordurilor adiționale la contractele de investiții.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

Mariana Pitic